

ikke er i Brug, og Kirken benyttes altsaa paa en Tid, da ingen Andre have Brug for den; dette kan efter min Mening ikke gjøre mindste Indgreb i vedkommende Menigheds Ret.

Seg vender mig dernæst til det ærede Medlem i Udvalget, der udgjør Mindretallet (Faber). Naar det ærede Medlem har foreslaaet, at der slet ikke skulde gives nogen saadan Lov, fordi han ikke ønskede, at denne Tillæbelse skulde gives som en Ret, saa kan jeg forstaae det, det er der Mening i, men naar han er gaaet saavidt, at han har foreslaaet Ordet „Ret“ paa de 3 Steder, hvor det forekommer i Lovforslaget, forandret, saa kan jeg ikke forstaae, at der er Mening i den Ting. Seg har bestændig opfattet Sagen saaledes, at enhver Tillæbelse, som erholdt Lovkraft, derved blev en Ret, og naar denne Tillæbelse bliver slaet fast, givet de Vedkommende som Lov, saa bliver det altsaa deres Ret. Seg har nu rigtignok hørt, at adskillige Medlemmer have seet noget meget Mere i disse Forslag, end jeg har kunnet see, idet de nemlig have meent, at naar Loven blev affattet saaledes, at de Vedkommende skulde have Tillæbelse til at benytte Kirken for de og de Tilfælde, saa laa deri, at de skulde søge om at faae Tillæbelse dertil; men det vilde dog være forunderligt at give en Lov derom, thi det var jo affixat den Tilstand, som nu er tilstede. Seg har ikke troet, at dette var Mindretallets Mening, men jeg kan da heller ikke see, hvad der skulde opnaaes ved, at Ordet „Ret“ blev forandret til „Tillæbelse“. Naar det ærede Mindretal endvidere ikke har kunnet slutte sig til Fleertallet eller til dets Motivering, fordi han antager, at Loven af 4de April 1855 kun er givet for Undtagelsestilsælde, saa har jeg ikke i Loven kunnet see Noget, som berettigede til en saadan Mening. Loven begynder saaledes: „Naar et Menighedsmedlem ønsker at slutte sig til en anden Præst“, og derpaa opstiller den Betingelser, som det er muligt for ethvert Menighedsmedlem at opfylde, men den opstiller ikke, for at komme i Besiddelse af denne Ret, Betingelser, som kun Enkelt i Sognet kunne opfylde, og naar altsaa 2 eller 10 eller 100 vilde benytte sig af den Ret, som Loven giver, saa foreskrives den, hvad de have at gjøre. Seg indrøm-

mer, at, saaledes som Tilstanden er, som de naturlige Forhold ere, har det hidtil kun været i Undtagelsestilsælde, at denne Lov har været benyttet, men jeg kan ikke indrømme, at den er givet for Undtagelsestilsælde. Seg maa altsaa anbefale det ærede Folkething at følge Fleertallet, at stemme for Fleertallets Forslag, og jeg ønsker meget, at Lovforslaget endelig denne gang maa blive ophøiet til Lov. Naar det ærede Mindretal forøvrigt har haft en heel Deel Betænkneligheder, skal jeg ikke følge ham i disse Enkeltheder, men kun paa det Bestemteste afvise, at Udvalget har forsøgt at fremliste en Lov, som skulde indeholde meget Mere, end den udtaler. Naar der bliver foreslagt et Lovforslag her i Folkethinget, affattet paa godt Danst, saa fremlistes det ikke; det er en aaben og ærlig Fremgangsmaade, og Loven indeholder slet ikke Mere, end den udtaler. Det ærede Mindretal har støttet sig til, at her tales om Altergang, og at der med Altergang er forbundet en fuldstændig Gudstjeneste; dette er blevet omhandlet i Udvalget, og det ærede Mindretal veed meget godt, at flere af os forvort Vedkommende meget gjerne vilde være gaaede ind paa, at man havde afflaaret den Prædiken, som hører til Altergangen, men det ærede Mindretal, et andet æret Medlem og den ærede Minister have paa det Bestemteste holdt paa, at dette vilde være en rituel Forandring, som ikke kunde tillades. Seg haaber altsaa, at det ærede Mindretal veed, at Prædiken følger med Altergangen, at de ærede Medlemmer, som skulle vedtage Loven, ogsaa vilde, hvad Altergangen vil sige, og Loven indeholder altsaa slet ikke Mere, end den siger. Seg afviser altsaa, som sagt, den derom fremlkomne Paastand. Seg anbefaler saaledes Lovens Vedtagelse, og jeg har det Haab, at den ærede Minister ikke vil have videre at indvende imod den, saaledes som den nu er foreslaaet affattet.

S. Wedersen: Det var en Yttring af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 2den Valgkreds (Krog), der gav mig Anledning til at begjære Ordet, men da den er temmelig omstændelig indbegaaet, skal jeg ikke opholde mig derved. Seg skal kun bemærke,